

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Michaeley Bejčkové a soudce Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **Ch. D. T.**, zastoupeného advokátem Mgr. Ondřejem Fialou, Václavské náměstí 808/66, Praha 1, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, Olšanská 2, Praha 3, proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 4. 2021, čj. CPR-29642-6/ČJ-2020-930310-V235, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 28. 6. 2021, čj. 17 A 49/2021 - 34,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje, rozhodla dne 21. 7. 2020 o tom, že žalobce bude vyhoštěn a nebude mu umožněno vstoupit na území členských států Evropské unie po dobu jednoho roku, neboť pobýval na území České republiky od 22. 11. 2019 do 20. 2. 2020 bez platného povolení k pobytu, ačkoli k tomu nebyl oprávněn. Žalobce podal proti rozhodnutí cizinecké policie odvolání. Žalovaná napadeným rozhodnutím změnila dobu, po níž žalobci nelze umožnit vstoupit na území členských států Evropské unie, z jednoho roku na šest měsíců, ve zbytku však rozhodnutí cizinecké policie potvrdila. Proti rozhodnutí žalované se žalobce bránil žalobou, kterou krajský soud zamítl.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost. V ní namítá, že správní orgány nedostatečně posoudily skutkový stav a zjišťovaly pouze skutečnosti svědčící ve stěžovatelův neprospěch. Podle stěžovatele je uložené správní vyhoštění nepřiměřené. Stěžovatel pobýval na území ČR neoprávněně jen relativně krátkou dobu a nebyl si toho vědom. Jakmile si uvědomil své protiprávní jednání, dobrovolně se dostavil k cizinecké policii a plně s ní spolupracoval. Správní orgány měly řízení o správním vyhoštění zastavit nebo vydat rozhodnutí o povinnosti opustit území, což by bylo vhodnější s ohledem na komplikace spojené s dopravními restrikcemi kvůli pandemii. Stěžovatel žije na území ČR již od roku 2008 a za tuto dobu si zde vytvořil pevné soukromé vztahy. Stěžovatel považuje stanovenou třicetidenní lhůtu k vycestování za příliš krátkou. Závazné stanovisko ministerstva vnitra k vycestování nebere v úvahu aktuální faktickou nemožnost vycestovat z ČR do Vietnamu.

[3] Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá NSS otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s. ve znění účinném od 1. 4. 2021; viz k tomu rozsudek ze dne 11. 6. 2021, čj. 10 As 154/2021 - 23, body 6–7,

a usnesení ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021 - 28, body 10–12). Není-li tomu tak, NSS kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou.

[4] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[5] Stěžovateli bylo uloženo správní vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, podle něhož policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, *kteřý pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států, až na 5 let, pobývá-li cizinec na území bez platného oprávnění k pobytu, ač k tomu není oprávněn.*

[6] Stěžovatel obecně namítá nepřezkoumatelnost rozsudku krajského soudu, NSS však dospěl k závěru, že rozsudek touto vadou netrpí. Z rozsudku je patrné, z jakých skutkových okolností krajský soud vyšel i k jakým právním závěrům na jejich základě dospěl; krajský soud také reagoval na všechny žalobní námítky.

[7] NSS neshledal ani jiné vady napadeného rozsudku či rozhodnutí žalované. Krajský soud i žalovaná při rozhodování vycházely ze stěžovatelovy konkrétní situace, kterou posoudily objektivně a přihlédly ke všem stěžovatelovým tvrzením a námitkám, které, nutno podotknout, opakuje téměř totožně v odvolání, žalobě i v kasační stížnosti. NSS souhlasí s krajským soudem v tom, že pokud byly splněny podmínky pro uložení správního vyhoštění, žalovaná nemohla zvažovat, zda rozhodnutí o správním vyhoštění vydá, či nikoliv (viz rozsudky NSS ze dne 20. 6. 2019, čj. 1 Azs 131/2019 - 23, bod 16, nebo ze dne 10. 2. 2021, čj. 2 Azs 343/2020 - 21, bod 17). Žalovaná i krajský soud přitom řádně odůvodnily, proč není vyhoštění nepřiměřeným zásahem do stěžovatelova soukromého a rodinného života (stěžovatel k tomu sám nepřinesl dostatečně konkrétní tvrzení). Žalovaná rovněž přesvědčivě odůvodnila dobu, po kterou stěžovateli nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, i stanovenou dobu k vycestování, jejichž délka odpovídá okolnostem věci a není nijak nepřiměřená.

[8] Žalovaná i krajský soud se rovněž dostatečně vypořádaly s namítanou faktickou nemožností vycestovat z České republiky do Vietnamu (k tomu blíže bod 24 napadeného rozsudku).

[9] Krajský soud v bodě 17 nesprávně uvádí, že stěžovatel byl v řízení o dlouhodobém pobytu (včetně navazujícího soudního řízení před krajským soudem a NSS) zastoupen týměž advokátem. Stěžovatel byl ve skutečnosti zastoupen advokátem jiným. Tato nepřesnost však nemá na správnost závěrů krajského soudu žádný vliv. Kromě toho stěžovatel v kasační stížnosti nepřináší žádnou novou argumentaci, na kterou by již krajský soud (správně) neodpověděl. NSS proto stěžovatele ve zbytku odkazuje na napadený rozsudek.

[10] V této věci nevystala žádná právní otázka, která by doposud nebyla judikaturou jednotně řešena, ani taková otázka, kterou by bylo třeba řešit odlišně. Krajský soud ani hrubě nepochybil při výkladu práva. NSS proto kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost (§ 104a s. ř. s.). O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci podle § 60 odst. 1 a § 120 s. ř. s. (k tomu srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020 - 33, body 51–53). Stěžovatel úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované, která by jinak toto právo měla, žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

pokračování

10 Azs 310/2021 - 42

V Brně dne 20. prosince 2021

Zdeněk Kühn
předseda senátu